

экономической теории?/Эллман М.// Вопросы экономики. – № 8. – 2012. – С.98-121. 3. Половян О.В. Концептуальна модель ко-еволюції територій із різним рівнем економіко-екологічного розвитку/Половян О.В.//Розвиток економічних методів управління національною економікою та економікою підприємства: зб.наук.праць / ДонДУУ. – Донецьк: ДонДУУ, 2011. – т. XII. – С.315-323. 4. Моисеев Н.Н. Алгоритмы развития/Моисеев Н.Н. – М.: Наука, 1987. – 304 с.

*Руденко А.С.,
студентка 4 курса Государственного ВУЗ «НГУ»,
г.Днепропетровск, Украина*

УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ, КАК СОВРЕМЕННАЯ СТРАТЕГИЯ РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

Устойчивое развитие можно трактовать по-разному, но наиболее часто цитируемое определение – определение из доклада Брундтланд:

«Устойчивое развитие это развитие, которое удовлетворяет потребности нынешнего поколения без ущерба для возможности будущих поколений удовлетворять свои собственные потребности. Она содержит в себе два ключевых понятия: понятие потребностей, в частности основных потребностей бедных в мире, которым нужно отдать приоритет; идея ограничения, связанные с состоянием технологии и социальной организации на способность окружающей среды удовлетворять нынешние и будущие потребности».

Все определения устойчивого развития требуют, чтобы мы смотрели на мир как на систему, которая соединяет пространство, и систему, которая соединяет время.

Когда мы думаем о мире как о системе в пространстве, мы можем понять, что загрязнение воздуха из Северной Америки влияет на качество воздуха в Азии, и, что пестициды, распыленные в Аргентине, могут нанести ущерб рыбным запасам побережья Австралии.

И когда мы думаем о мире как системе с течением времени, мы начинаете понимать, что решения, которые наши бабушки и дедушки сделали о том, как обрабатывать землю продолжают оказывать влияние на сельское хозяйство сегодня, и экономическая политика, которую мы одобряем сегодня, повлияет на наших детей, когда они будут взрослые. Мы также понимаем, что качество жизни является системой, тоже. Это хорошо, быть физически здоровым, но что, если вы бедны и не имеете доступа к образованию? Это хорошо иметь гарантированный доход, но что, если воздух в вашей части мира нечист? И это хорошо иметь свободу религиозного выражения, но что делать, если вы не можете кормить свою семью?

Концепция устойчивого развития берет начало в такого рода системном мышлении. Это помогает нам понять самих себя и наш мир. Стоящие перед нами проблемы являются сложными и серьезными, и мы не можем решить их таким же путем, как мы их создали. Концепция устойчивого развития появилась в результате объединения трех основных точек зрения: экономической, социальной и экологической. Экономическая составляющая подразумевает оптимальное использование ограниченных ресурсов и использование экологических — природо-, энерго-, и материало-сберегающих технологий, включая добычу и переработку сырья, создание экологически приемлемой продукции, минимизацию, переработку и уничтожение отходов. Однако при решении вопросов о том, какой капитал должен сохраняться (например, физический или природный, или человеческий капитал) и в какой мере различные виды капитала взаимозамещаемы, а также при стоимостной оценке этих активов, особенно экологических ресурсов, возникают проблемы правильной интерпретации и счета. Появились два вида устойчивости — слабая, когда речь идет о неуменьшаемом во времени природном и произведенном капитале, и сильная — когда должен не уменьшаться природный капитал (причем часть прибыли от продажи невозобновимых ресурсов должна направляться на увеличение ценности возобновимого природного капитала).

Важным аспектом социальной составляющей является справедливое распределение благ. Для достижения устойчивости развития, современному обществу придется создать более эффективную систему принятия решений, учитывающую исторический опыт и поощряющую плюрализм. Важно достижение не только внутри-, но и межпоколенной

справедливості. В рамках концепції людського розвитку людина є не об'єктом, а суб'єктом розвитку.

С екологічної точки зору, особе значення має життєспроможність екосистем, від яких залежить глобальна стабільність всієї біосфери. Більше того, поняття «природних» систем і ареалів проживання можна розуміти широко, включаючи в них створену людиною середовище, таку як, наприклад, міста. Основна увага приділяється збереженню спроможностей до самовідновлення і динамічної адаптації таких систем до змін, а не збереження їх в певному «ідеальному» статичному стані. Стійке розвиток підприємства — це процес постійних змін, при якому використання ресурсів, спрямування інвестицій, науково-технічне розвиток, впровадження інновацій, вдосконалення персоналу і інституціональні зміни узгоджені між собою і спрямовані на підвищення нинішнього і майбутнього потенціалу підприємства, задоволення його потреб і досягнення стратегічних цілей. В умовах економічної нестабільності однією з найважливіших завдань стає ефективне управління стійким розвитком і його інтеграцією в діючі системи менеджменту підприємства.

Сучасне підприємництво в умовах стійкого розвитку повинно мати такі основні риси, як чесність (соціальна відповідальність), конкурентоспроможність і прогресивність, формування знань і їх використання, інноваційність, динамічність і пошук бізнес-вигод в створенні соціальних цінностей (відповідальне підприємництво). Соціальна відповідальність — свідоме створення економічних, політичних, правових і моральних відносин між організаціями і суспільством, його різних структурних форм; готовність до реакції на поведінку і дії, спроможність виконувати обов'язки і приймати соціальні санкції за належними умовами справедливості або провини. Формування знань і їх використання — це основа підприємницької діяльності. Створення знань і інновацій повинно розглядатися як те, що повинно бути в усіх підприємствах, на всіх рівнях і відділах підприємства. Мета цього — прослідкувати неперервний процес інновацій всіх фірм, брав участь в створенні продукту: від створення ідеї до виведення продукту на ринок. Це необхідно для виділення знання як об'єкта, яким теж потрібно керувати.

Література: 1. Наше загальне майбутнє: матеріали Міжнародної конференції по Екології і Розвитку [«Екологічне, економічне і соціальне благополуччя сьогодні і завтра»], (Ріо-де-Жанейро, 14 червня, 1992 р.), Оксфорд — Оксфордський університет 1992 — 43 с. 2. Підприємства при стійкому розвитку / Економіка в умовах функціонування підприємств. / Литва: Каунський технологічний університет — 2007. — 4(54). - ISSN 1392-2785 3. Миркин Б. М. Стійке розвиток, навчальний посібник / Миркин Б. М., Наумова Л. Г. / Уфа: РІЦ БашГУ, 2009, — 148 с, ISBN 987-5-7477-2312-1

*Северюкова С.М.,
аспірант кафедри обліку і аудиту ХДАУ,
м. Херсон, Україна*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Херсонщина є аграрно-промисловим регіоном, з унікальним природно-ресурсним потенціалом, обумовленим наявністю родючих земель, достатніми тепловими ресурсами, значними площами зрошуваної ріллі та має сприятливі економічні умови для ведення як рослинницької так і тваринницької галузі агропромислового виробництва.

Сільське господарство області спеціалізується на вирощуванні якісного продовольчого зерна озимої пшениці, кукурудзи, рису, соняшнику, а також овоче-баштанних культур: кавуни, помідори. На кінець 2011р. в області здійснювали виробництво сільськогосподарської продукції 2566 підприємств, площа сільськогосподарських угідь в яких складає 1970,7 тис.га, з них 1777,2 тис.га ріллі [1, с.4]. Сучасний стан агропромислового виробництва характеризується стабільним зростанням. Так, у 2011р. загальний обсяг валової продукції сільського господарства (у постійних цінах 2010р.) становив 9964,3 млн.грн. і збільшився на 22,4% в порівнянні з виробництвом попереднього року. [1, с.5]